

bloed voor u gestort heeft, maar ook als Degene Die uw Voorspraak is aan de rechterhand van God, als Degene Die spoedig terugkomt en voor u op deze aarde zal staan. De mijnwerker die er volkomen van overtuigd is dat het touw dat hem uit de schacht moet optrekken sterk genoeg is, zal zonder angst en bezorgdheid boven komen. De gelovige die geheel en al vertrouwd is met de volheid van Christus, is de gelovige die van de genade naar de heerlijkheid reist met de grootst mogelijke troost en vrede. Laten uw dagelijkse gebeden daarom altijd de volgende woorden bevatten: "Heere, vermeerder mijn geloof".

Het geloof

J.C. Ryle

(vert. J.H. van der Kamp)

“Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.”

(Johannes 3:16)

Weinig teksten zullen zo bekend zijn als de tekst die hierboven staat. De woorden klinken ons waarschijnlijk heel vertrouwd in de oren. We hebben ze vast wel meer dan honderd keer gehoord, gelezen, of zelfs ook aangehaald. Maar hebben wij er ooit bij stilgestaan wat een enorme hoeveelheid godgeleerdheid deze tekst bevat? Geen wonder dat Luther deze tekst wel “de Bijbel in het klein” noemt. Hebt u er ook bij stilgestaan welk woord het keerpunt van de tekst is, en welke ongelooflijk ernstige vraag daaruit naar voren komt? Ik bedoel het woord “gelooft.” De Heere Jezus zegt: “Wie gelooft, zal niet verloren gaan.” Welnu, GELOOFT U WEL?

Godsdienstige vragen zijn zelden populair. Ze maken de mensen bang. Zij verplichten hen om in hun binnenste te kijken en om na te denken. De handelaar die geen geld meer heeft om te betalen vindt het niet prettig dat zijn boekhouding wordt onderzocht. De onbetrouwbare rentmeester ziet niet graag dat zijn rekeningen worden nagekeken. En de onbekeerde christen wil niet graag gerichte vragen over zijn ziel horen.

Maar godsdienstige vragen zijn erg nuttig. De Heere Jezus Christus stelde veel vragen tijdens Zijn omwandeling op aarde. De dienaar van Christus moet zich er niet voor schamen om hetzelfde te doen. Vragen over dingen die noodzakelijk zijn om het heil te verkrijgen. Vragen die het geweten onderzoeken en mensen leren zich te zien zoals God hen ziet. Zulke vragen brengen vaak leven en gezondheid voor zielen. Ik ken weinig vragen die belangrijker zijn dan de vraag die opkomt uit onze tekst: GELOOFT U WEL?

De vraag die voor ons ligt is niet zo gemakkelijk te beantwoorden. Het gaat niet aan om hem af te weren met een luchtig antwoord: “Natuurlijk geloof ik.” Het ware geloof is niet zo’n vanzelfsprekende zaak als velen wel denken. Ontelbaar veel protestanten en rooms-katholieken zeggen iedere zondag: “Ik geloof”, terwijl ze eigenlijk niets van geloven afweten. Zij kunnen niet uitleggen wat zij bedoelen. Ze weten niet eens wat, of in wie zij geloven. Zij kunnen geen rekenschap afleggen van hun geloof. Zo’n geloof is volkomen waardeloos. Het kan niet bevredigen, noch heilig maken, noch redden. Om duidelijk het belang van “geloven” te kunnen zien, moeten we de woorden van Christus die boven dit hoofdstuk staan, eens goed overdenken. Bij het ontvouwen van deze woorden hoop ik u te kunnen laten zien hoe zwaarwegend de vraag: “Gelooft u wel?” is.

als u nog nooit geloofd hebt. Hebt u nog niet de juiste gevoelens? Vraag Hem dan om u die juiste gevoelens te geven. Als u niet durft te denken dat u het ware geloof al hebt, vraag Hem dan om u het geloof te geven. Maar blijf in geen geval stilzitten. Laat uw ziel niet werkeloos in de hel verzinken door een domme, onschriftuurlijke luiheid. Leef niet in een matte werkeloosheid verder, wachtend op u weet niet wat en uitziend naar wat u niet kunt verklaren. Uw schuld vermeerdert wel elke dag en u vertoort God door uw luie ongelooft. Elk uur graaft u het graf voor uw ziel dieper. Sta op en roep tot Christus! Ontwaak en roep tot Jezus over uw ziel! Wat de moeilijkheden om te geloven ook mogen zijn, één ding is heel duidelijk. Niemand is ooit omgekomen en naar de hel gegaan bij de voet van het kruis. Als u niets anders kunt, leg u dan neer bij de voet van het kruis.

3. Ik eindig met een woord van *aansporing* voor alle gelovigen die dit lezen. Ik spreek hen aan als medereizigers en lotgenoten in de verdrukking. Ik spoor hen aan, als ze het leven liefhebben en enige vrede in het geloof hebben gevonden, om dagelijks te bidden om vermeerdering van hun geloof. Laat uw gebed voortdurend zijn: “Heere, vermeerder mijn geloof.”

In het ware geloof is sprake van vele standen. Het zwakste geloof is genoeg om de ziel aan Christus te verbinden en de zaligheid zeker te stellen. Een bevende hand kan een genezend medicijn ontvangen. De zwakste baby kan erfgenaam zijn van de rijkste bezittingen. Het geringste geloof geeft een zondaar het recht op de hemel, niet minder dan een sterk geloof. Maar een klein geloof kan nooit zoveel voelbare troost geven als een groot geloof. Naar de mate van ons geloof zal de mate van onze vrede, onze hoop, onze kracht om onze plichten te volbrengen, en ons geduld in de verzoeking zijn. Wij zouden voortdurend moeten bidden: “Vermeerder ons geloof.”

Wilt u meer geloof hebben? Vindt u het geloven zo aangenaam dat u graag meer zou willen geloven? Zorg er dan voor dat u ijverig bent in het gebruiken van de middelen der genade. Wees ijverig in uw omgang met God. Let dagelijks goed op de indeling van uw tijd. Denk aan uw stemmingen en let goed op wat u zegt. Lees veel in uw Bijbel en bid veel in afzondering tot God. U hoeft niet te verwachten dat u geestelijke voorspoed zult genieten als u deze zaken verwaarloost. Laten de mensen die dat willen het maar precies, fijn en wettisch noemen. Ik kan daarop alleen maar antwoorden dat er nooit een heilige was die deze dingen veronachtzaamde.

Wilt u meer geloof hebben? Probeer dan meer en meer met Christus vertrouwd te raken. Bestudeer uw gezegende Zaligmaker steeds meer. Streef ernaar meer te leren van de lengte, de breedte en de diepte van Zijn liefde. Bestudeer Hem in al Zijn ambten, als Priester, Arts en Verlosser, als Advocaat, Vriend, Leraar en Herder van Zijn gelovigen. Bestudeer Hem niet alleen als Degene Die voor u stierf, maar ook als Degene Die voor u leeft aan de rechterhand van God. Niet alleen als Degene Die Zijn

onder de hemel tot zaligheid, waardoor u gered kunt worden. Als u niet gered wordt, is dat uw eigen schuld. U wilt niet geloven! U wilt niet tot Christus komen, opdat Hij u het leven zou geven!

Laat u vandaag waarschuwen. U moet ofwel in Christus geloven, of voor eeuwig verloren gaan. Rust niet voordat u een bevredigend antwoord kunt geven op de vraag die voor u ligt. Wees niet tevreden voordat u kunt zeggen: Door de genade van God geloof ik.

2. Ik ga nu van de vragen over naar de *raadgevingen*. Ik bied mijn raad aan aan allen die overtuigd zijn van zonde en ontevreden over hun eigen geestelijke toestand. Ik raad u aan om zonder uitstel tot Christus te komen door het geloof. Ik nodig u vandaag uit om in Christus te geloven voor het behoud van uw ziel. Ik wil niet dat u deze vraag afweert door de gebruikelijke tegenwerping: "Wij kunnen toch niet geloven, – we moeten wachten tot God ons het geloof wil schenken." Ik ben het helemaal met u eens dat het zaligmakende geloof, net als de ware bekering, een gave van God is. Ik weet dat we van nature geen kracht hebben om in Christus te geloven, Hem aan te nemen, tot Hem te komen, ons aan Hem vast te klemmen en onze ziel aan Hem toe te vertrouwen. Maar ik zie ook dat geloof en bekering in de Schrift vermeld staan als *plichten* die God van de mens eist. "Hij verkondigt alle mensen dat zij zich bekeren." "En dit is Zijn gebod, dat wij geloven in den Naam van Zijn Zoon Jezus Christus." (Hand. 17:30; 1 Joh. 3:23) Ik zie er ook al net zo duidelijk in staan dat ongelooft en onboetvaardigheid zonden zijn waarvoor een mens verantwoordelijk wordt gehouden. Degene die zich niet bekeert en gelooft, verwoest zijn eigen ziel (Mark. 16:16; Luk. 13:3).

Wil iemand mij vertellen dat het goed is om rustig in de zonde te blijven zitten? Probeert iemand mij hier wijs te maken dat een zondaar op weg naar de hel werkeloos af moet wachten tot de een of andere macht hem oppakt en op de weg naar de hemel zet? Is er soms iemand die bedoelt dat het wel goed is als iemand gewoon *stilletjes doorgaat de duivel te dienen*? Dat hij voortleeft in openlijke vijandschap tegen God? Dat hij geen poging hoeft te doen, geen strijd hoeft te leveren om zich tot Christus te wenden? Laten anderen dat beweren, als ze dat willen. Van mij zult u dat nooit horen. Ik kan daar in de Schrift geen grond voor vinden. Ik zal geen tijd verknoeien om te proberen uit te leggen wat niet uitgelegd kan worden, of om te ontrafelen wat nu eenmaal onontwaaarbaar is. Ik ga niet proberen uit te leggen hoe het toch mogelijk zou kunnen zijn dat een onbekeerde *kan* zien op Christus of zich bekeren, of geloven. Maar ik weet wel dat het mijn plicht is om elke ongelovige op te roepen om zich te bekeren en te geloven. Ook weet ik dat iedereen die deze uitnodiging niet aanvaardt, tenslotte wel zal merken dat hij zijn eigen ziel heeft verwoest!

Vertrouw op Christus, zie op Christus, roep tot de Heere Jezus Christus over uw ziel,

Vier dingen wil ik met u overdenken en u op het hart binden. Het zijn de volgende vier punten:

1. Gods gevoelens tegenover de wereld: – *Hij "had haar lief"*.
2. Gods gave aan de wereld: – *"Dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft."*
3. De enige manier waarop Gods gave ons ten goede kan komen: – *"Die in Hem gelooft zal niet verderven."*
4. De kenmerken waardoor het ware geloof gekend kan worden.

Gods liefde tot de wereld

Laten wij ten eerste stilstaan bij Gods gevoelens tegenover de wereld: – Hij had haar lief. Er bestaat wel enig verschil van mening over de uitgestrektheid van liefde die de Vader voor de wereld had. Lang geleden al heb ik daarin partij gekozen, en ik zal niet aarzelen mijn visie hierop verder uit te dragen. Ik geloof dat de Bijbel ons leert dat Gods liefde zich uitstrekt over het gehele menselijke geslacht. "Zijn barmhartigheden zijn over al Zijn werken." (Ps. 145:9) Hij heeft niet alleen de Joden lief, maar ook de heidenen. Hij heeft niet alleen zijn uitverkorenen lief, Hij heeft heel de wereld lief.

Maar wat voor soort liefde is het waarmee de Vader de mensheid liefheeft? Het kan geen liefde van Zijn *welbehagen* zijn, anders zou Hij ophouden een volmaakt God te zijn. Hij is immers "te rein van ogen, dan dat Hij het kwade zou zien." (Hab. 1:13) Nee, de wereldwijde liefde waarvan Jezus hier spreekt is een liefde van Zijn *medelijden*. Hoewel de mens gevallen is en God dagelijks beledigt, blijft God vervuld met vriendelijkheid tot hem. Ook al haat hij de zonde als een rechtvaardig Rechter, toch is Hij in staat om op een bepaalde manier *zondaren lief te hebben!* De lengte en breedte van Zijn medelijden kunnen niet worden gemeten naar onze beperkte maatstaven. Wij moeten niet denken dat God is zoals wij. Hij is rechtvaardig, heilig en rein. En toch is het voor Hem mogelijk om het hele menselijk geslacht lief te hebben. "Zijn barmhartigheden hebben geen einde." (Klaagl. 3:22)

Laten wij eens een moment nadenken hoe wonderlijk uitgebreid deze liefde van God is. Kijk eens naar de toestand van het menselijk geslacht in elk deel van de wereld en let eens op de enorme goddeloosheid en slechtheid waardoor de aarde wordt verontreinigd. Kijk eens naar de miljoenen heidenen die hout en steen aanbidden en in een tastbare geestelijke duisternis leven. Kijk eens naar de miljoenen rooms-katholieken die de waarheid onder menselijke tradities begraven hebben en de eer die Christus toekomt aan de kerk, de heiligen en de priester geven. Kijk eens naar de miljoenen protestanten die tevreden zijn met een uiterlijke godsdienst en niets weten van het geloof en het leven van een christen dan de naam alleen. Kijk eens naar ons eigen land in deze dagen en zie de zonden waarvan zelfs een bevoorrecht land als het onze is vervuld. Kijk eens hoe ontheiliging van de Sabbat, ontucht, liegen, vloeken, trots, hebzucht en ongelooft vanuit heel het land als met luide stem tot God roepen. En

bedenk daarbij dat God *de wereld* liefheeft! Geen wonder dat we geschreven vinden dat Hij is: “barmhartig en genadig, en lankmoedig en groot van goedertierenheid en waarheid.” (Ex. 34:6) “De Heere is lankmoedig over ons, niet willende, dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen.” – “Welke wil dat alle mensen zalig worden, en tot kennis der waarheid komen.” – Hij “heeft geen lust in de dood van de goddeloze.” (2 Petr. 3:9; 1 Tim. 2:4; Ezech. 33:11) God koestert tegenover geen mens op deze wereld een absolute haat of beschouwt hem met volslagen onverschilligheid. Zijn genade is net zoals Zijn andere deugden. Het gaat ons begrip te boven. God heeft de wereld lief.

Er zijn tegenwoordig verschillende merkwaardige opvattingen over Gods liefde in omloop. Het is een kostbare waarheid die satan met alle macht probeert te verduisteren door haar verkeerd voor te stellen en te verdraaien. Laten wij daarom proberen hier een helder zicht op te krijgen en op onze hoede zijn.

Hoed u voorde gedachte dat God de Vadereen boos en toornig Wezen is, voor Wie een zondaar alleen maar bang kan zijn en voor Wie hij weg moet vluchten naar Christus toe. Houd dat verre van u als een ongefundeerde en onschriftuurlijke gedachte. Houd al de eigenschappen van God hoog. Niet alleen Zijn heiligheid en rechtvaardigheid, maar ook Zijn liefde. Er is nooit een gebrek aan liefde voor zondaren bij een van de drie Personen in het goddelijke Wezen. Beslist niet! Zoals de Vader is, zo is de Zoon en zo is de Heilige Geest. De Vader heeft lief, de Zoon heeft lief en de Heilige Geest heeft lief. Toen Christus op de aarde kwam is de liefde van God tot de mensen “*verschenen*”. (Titus 3:4) Het kruis is het gevolg van de liefde van de Vader en niet andersom. De verlossing is het gevolg van het medelijden van alle drie goddelijke Personen. Het getuigt van slappe en grove theologie als men de Vader en de Zoon tegenover elkaar stelt. Christus stierf niet omdat God de Vader de wereld haatte, maar omdat Hij de wereld liefhad.

Hoed u ook voor de wijdverbreide leer dat Gods liefde enkel en alleen voor Zijn uitverkorenen zou zijn en dat God de rest van het menselijk geslacht voorbijgaat en aan zichzelf overlaat. Deze gedachte doorstaat de toets van de Schrift ook niet. De vader van de verloren zoon kan zeker wel medelijden met hem hebben en hem liefhebben, ook op het moment dat deze zijn eigen begeerten volgt en weigert naar huis terug te keren. De Schepper van alle dingen kan zeker het werk van Zijn handen liefhebben met een liefde van medelijden, zelfs wanneer Zijn schepselen opstandig tegen Hem zijn. Laten wij ons tot het laatste toe verzetten tegen de leer van de alverzoening. Het is niet waar dat alle mensen uiteindelijk zalig zullen worden. Maar laten we niet doorslaan naar de andere kant, door te ontkennen dat Gods medelijden voor iedereen geldt. Het blijft waar dat God de wereld liefheeft. Laten wij ook de uitverkiezing hoog houden. Het is waar dat God de uitverkorenen met een bijzondere liefde liefheeft en in alle eeuwigheid lief zal hebben. Maar laten we daarom geen

hem terwijl hij op de aarde is. Christus zal openlijk betuigen dat hij Zijn eigendom is wanneer allen voor de troon zullen staan in het toekomstige leven.

Hoe is het met uw geloof?

1. Nu ik dit hoofdstuk wil gaan besluiten, keer ik terug tot de vraag waarmee ik begon. Ik wil die vraag iedereen die deze bladzijde leest op het geweten binden. Ik vraag u in de naam van mijn Meester, of u iets kent wat we hier behandeld hebben. Durf mijn vraag onder ogen te zien. Ik vraag u dringend, gelooft u wel? GELOOFT U WEL? U kunt het belang van deze vraag moeilijk overschatten. Leven of dood, hemel of hel, zegen of vloek, alles hangt hier van af. Degene die in Christus gelooft zal niet verloren gaan. Maar die niet gelooft zal veroemd worden. Als u gelooft wordt u gerechtvaardigd, door God aangenomen en hebt u een recht op het eeuwige leven. Als u niet gelooft bent u dagelijks aan het sterven. Uw zonden zijn op uw hoofd en maken dat u al dieper in het verderf zinkt. Elk uur bent u weer iets dichterbij de hel gekomen.

GELOOFT U WEL? Het maakt niet uit wat anderen doen. Het gaat nu om u. De dwaasheid van andere mensen kan voor u niet als excuus dienen. Het verlies van de hemel wordt er niet minder bitter door, als u het samen met anderen verliest. Denk aan uw eigen ziel.

GELOOFT U WEL? Het is geen antwoord om te zeggen dat “u soms hoopt dat Christus voor u gestorven is.” De Schrift geeft ons nergens aan dat we onze tijd in twijfel en aarzeling over deze zaak mogen doorbrengen. Wij vinden er geen enkel geval in beschreven van iemand die op dat punt stil bleef staan. De zaligheid hangt niet af van de vraag of Christus voor een mens gestorven is of niet. Het punt waar alles om draait is, gelooft u?

GELOOFT U WEL? Op dit punt komt tenslotte iedereen uit die gered wil worden. Als we al met één been in het graf staan, betekent het allemaal weinig meer wat we hebben beleden en van welke kerkelijke richting wij zijn geweest. Dat is allemaal van geen belang meer vergeleken bij de vraag waar het nu om gaat. Alles zal waardeloos zijn als we niet hebben geloofd.

GELOOFT U WEL? Dit is het kenmerk dat allen die gered zijn gemeenschappelijk hebben. Of ze nu Hervormd, Gereformeerd, Luthers, Anglicaans of van welke kerk ook zijn geweest, als het geloof echt was zullen ze elkaar daarin vinden. Over andere zaken konden ze vaak hopeloos verdeeld zijn. Maar in het leven door het geloof in Jezus Christus zijn zij allen één.

GELOOFT U WEL? Welke reden kunt u opgeven voor uw ongeloof, die ook bij nader onderzoek nog steekhoudend is? Het leven is kort en onzeker. De dood is wel zeker. Het oordeel kunt u niet ontlopen. De zonde is ontzettend zondig. De hel is een afschuwelijke realiteit. Alleen Christus kan u redden. Er is geen andere naam gegeven

niet begrijpt, maar die hem liever zijn dan alle bewijzen in de wereld. Gevoelens zijn ongetwijfeld erg bedrieglijk. Maar als er geen innerlijke religieuze gevoelens zijn, is er geen geloof. Een mens die niets afweet van innerlijke, geestelijke, bevindelijke godsdienst, is nog geen gelovige!

7. Tenslotte heeft degene die gelooft in heel zijn godsdienst een *bijzondere achting voor de Persoon van Christus Zelf*: Er staat geschreven: “U dan, die gelooft, is Hij dierbaar.” (1 Petr. 2:7) Die tekst vraagt speciale aandacht. Er staat niet “het Christendom” is dierbaar, of “het Evangelie” is dierbaar, of “de zaligheid” is dierbaar, maar Christus Zelf. De godsdienst van een gelovige bestaat niet uit alleen maar een verstandelijk instemmen met een stel dogma’s en leerstellingen. Het is geen koud geloof in een bepaald aantal waarheden en feiten omtrent Christus. Het bestaat uit eenheid en gemeenschap met een echt levend Persoon, namelijk met Jezus de Zoon van God. Het is een leven van geloof in Jezus, vertrouwen in Jezus, steunen op Jezus, putten uit de volheid van Jezus, spreken met Jezus, werken voor Jezus, Jezus liefhebben en uitzien naar Zijn komst. Paulus schrijft: “Want ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God.” “Want het leven is mij Christus.” (Gal. 2:20; Fil. 1:21) Zo’n leven klinkt velen als dweperij in de oren. Maar waar het echte geloof is, wordt Christus altijd gekend en ervaren als een echte, levende, persoonlijke Vriend. Degene die Christus niet kent als zijn Arts, Priester en Verlosser, weet nog niets van geloven af!

Deze zeven kenmerken van geloven heb ik nu aan iedere lezer voorgesteld. Ik vraag u vriendelijk ze nog eens goed te overdenken. Ik beweer niet dat alle gelovigen ze in gelijke mate hebben. Ik zeg ook niet dat niemand zalig wordt die niet al deze kenmerken bij zichzelf kan ontdekken. Ik moet toegeven dat vele gelovigen een zo zwak geloof hebben, dat zij heel hun leven twijfelen en maken dat anderen ook aan hen twijfelen. Ik zeg alleen maar dat dit de kenmerken zijn waar iemand eerst eens naar moet kijken als hij wil weten of hij wel gelooft.

Waar alle zeven kenmerken geheel ontbreken, durf ik niet te zeggen dat iemand een ware gelovige is. Iemand kan best een christen genoemd worden en kerkelijk meeleven. Hij kan best gedoopt zijn en een trouw lid van de kerk zijn. Maar als hij niets weet van vrede met God, bekering van het hart, nieuwigheid van leven en overwinning over de wereld, durf ik hem geen gelovige te noemen. Hij is nog dood in zijn zonden en overtredingen. Tenzij hij opstaat tot een nieuw leven, zal hij eeuwig omkomen. Als u mij op iemand wijst die de zeven kenmerken heeft die ik heb beschreven, dan voel ik me erg zeker over de toestand van zijn ziel. Misschien is hij wel behoeftig en arm in deze wereld, maar hij is rijk in de ogen van God. Het kan zijn dat hij veracht wordt door de mensen, maar hij is hoog geacht bij de Koning der koningen. Hij reist naar de hemel. In het huis van zijn Vader staat een woning klaar. Christus zorgt voor

enkele man of vrouw uitsluiten van het terrein van Gods vriendelijkheid en medelijden. We hebben niet het recht om de woorden van Jezus te beperken als Hij zegt: “God heeft de wereld liefgehad.” Het hart van God is veel groter dan dat van een mens. In zekere zin heeft de Vader het gehele mensengeslacht lief.

Als er een lezer is die nog nooit in alle ernst de dienst van Christus op zich genomen heeft en een verlangen heeft, hoe gering ook, om dat nu te doen, dan kan hij troost putten uit de waarheid die voor hem ligt. Put er troost uit dat God de Vader een God van oneindige liefde en medelijden is. Deins niet terug en aarzel niet bij de gedachte dat God een toornig Wezen is, Die onwillig zou zijn om zondaren te ontvangen en traag om te vergeven. Ontdek vandaag dat juist de liefde de lievelingsdeugd van de Vader is. In Hem is volmaakte rechtvaardigheid, volmaakte reinheid, volmaakte wijsheid, volmaakte kennis en oneindige macht. Maar boven dat alles moet u nooit vergeten dat er in de Vader een volmaakte liefde en volmaakt medelijden is. Ga vrijmoedig tot Hem, want Jezus heeft een weg voor u gebaad. Maar u mag ook vrijmoedigheid putten uit het feit dat God “de wereld heeft liefgehad.”

Als u de dienst van God ter hand genomen hebt, schaam u dan nooit om Hem na te volgen Die u dient. Wees vol van liefde en vriendelijkheid voor alle mensen en in het bijzonder voorhen die geloven. Laat er geen bekrompenheid, beperktheid, of iets stekeligs of sectarisch in uw liefde zijn. Beperk uw liefde niet tot familie en vrienden, heb alle mensen lief. Heb uw burens en uw landgenoten lief, maar ook buitenlanders en vreemdelingen. Heb heidenen en Mohammedanen lief. Houd van de slechtste mensen nog met een medelijdende liefde. Heb de hele wereld lief. Doe alle afgunst en boosaardigheid weg. Ban ook alle egoïsme en onvriendelijkheid uit uw leven. Als u aan die instelling vasthoudt, bent u niet beter dan een ongelovige. “Dat al uw dingen in liefde geschieden.” “Maar Ik zeg u: Hebt uw vijanden lief; zegent ze, die u vervloeken; doet wel dengenen, die u haten; en bidt voor degenen, die u vervolgen;” en wordt niet moe om dit tot het einde van uw leven te doen (1 Kor. 16:14; Matth. 5:44). De wereld mag zulk gedrag bespotten en het onwaardig en slap noemen. Maar het is de houding van Christus. Op die manier gaan we het beeld van God vertonen. GOD HEEFT DE WERELD LIEF.

God gaf Zijn Zoon

Vervolgens wil ik met u stilstaan bij *Gods gave aan de wereld*. “Hij heeft Zijn eniggeboren Zoon gegeven.” De manier waarop de Heere Jezus deze waarheid uitdrukt, vraagt onze bijzondere aandacht. Het zou voor de velen die tegenwoordig in gezwollen taal van Gods liefde spreken, goed zijn om scherp op te letten hoe de Heere Jezus de dingen hier zegt.

De liefde van God voor de wereld is geen vaag, abstract idee van genade dat we zomaar moeten geloven zonder bewijs dat het waar is. Het is een liefde die zichtbaar

geworden is in een ontzaglijk geschenk. Het is een liefde die ons voorgesteld wordt in een tastbare, onmiskenbare vorm. God de Vader was er niet tevreden mee om alleen maar in de hemel medelijden en liefde te hebben met Zijn gevallen schepselen op de aarde. Hij heeft ons het machtigste bewijs van Zijn liefde gegeven in een gift van onuitsprekelijke waarde. Hij heeft "ook Zijn eigen Zoon niet gespaard, maar heeft Hem voor ons allen overgegeven." (Rom. 8:32) Hij heeft ons zo liefgehad dat Hij ons Zijn eniggeboren Zoon, de Heere Jezus Christus, heeft gegeven. Een groter bewijs van de liefde van de Vader kon niet worden gegeven.

Er staat niet dat God de wereld zo heeft liefgehad, dat Hij een besluit nam om haar te redden. Hij heeft de wereld zo liefgehad dat Hij Christus gegeven heeft. Zijn liefde is niet ten koste gegaan van Zijn heiligheid en rechtvaardigheid. De liefde vloeit van de hemel naar de aarde door één uitzonderlijk kanaal. Zij wordt de mensen voorgesteld op één bijzondere manier. Zij kan alleen gekend worden door Jezus Christus, vanwege Christus en in een onafscheidbare verbintenis met het werk van Christus. Laten wij vooral roemen in Gods liefde. Laten wij aan de hele wereld verkondigen dat God liefde is. Maar laten wij ook bedenken dat wij niets weten van Gods liefde dat ons troost kan bieden als het buiten Jezus Christus om is. Er staat niet dat God de wereld zó liefhad, dat Hij de hele wereld in de hemel zal brengen, maar dat Hij Christus gegeven heeft tot zaligheid. Mensen die het wagen op Gods liefde zonder Jezus, bouwen op een fundering van zand.

Wie kan Gods gave op de juiste waarde schatten, toen Hij Zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven? Dat is eenvoudig niet in te denken. Het gaat ons verstand te boven. Er zijn twee dingen die door de mensen niet te meten of te berekenen zijn. Het eerste is de omvang van het verlies van de man die zijn ziel verliest. Het tweede is de omvang van Gods gave toen Hij Christus aan zondaren gaf. Hoewel Hij alle schatten van de aarde en al de sterren van de hemel tot Zijn beschikking had, gaf Hij niet iets uit de schepping om ons te verlossen. Hoewel engelen, overheden en machten in de hemel bereid waren om Zijn wil te doen, heeft Hij geen schepsel tot een Verlosser gegeven. Hij gaf ons Degene Die niemand minder was dan Zijn eigen Metgezel, God uit God, Zijn eniggeboren Zoon. Als u niet zo zwaar tilt aan de zonde en de nood van mensen, moet u eens kijken naar de Zaligmaker van mensen. De zonde moet toch inderdaad wel uitzonderlijk zondig zijn, wilde het nodig zijn dat de Vader Zijn eniggeboren Zoon gaf om de Vriend van zondaren te worden!

Hebben wij er ooit bij stilgestaan *waarvoor* de Vader Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft? Was het om met dankbaarheid ontvangen te worden door een verloren en failliete wereld? Was het om in koninklijke majesteit op een herstelde aarde te regeren en iedere vijand onder Zijn voeten te leggen? Was het om als Koning in de wereld te komen en Zijn wetten te geven aan een gewillig en gehoorzaam volk? Nee! De Vader gaf Zijn Zoon om verworpen en veracht te worden door de mensen. Om geboren te worden uit een arme vrouw en in armoede te leven, om gehaat en vervolgd te

veel opzichten tekort. Hij merkt dat zijn dagelijks leven een voortdurende strijd met het inwonend verderf is. Maar hij vecht door en weigert vastbesloten de zonde te dienen. Als er geen heiligheid is, is er zeker geen zaligmakend geloof. Een onheilig mens is geen gelovige!

4. Degene die in Christus gelooft, doet *godzalige werken*. Er staat geschreven dat het geloof door de liefde werkt (Gal. 5:6). Het ware geloof maakt dat een mens nooit stilzit, tevreden met zijn eigen godsdienst. Het spoort hem aan om daden van liefde, vriendelijkheid en liefdadigheid te doen, waar hij er de gelegenheid toe ziet. Het dringt hem in de voetsporen van zijn Meester te gaan, "welke het land doorgedaan is, goeddoende." (Hand. 10:38) Het zet hem op de een of andere manier aan het werk. Waarschijnlijk trekken zijn werken de belangstelling van de wereld niet. Het zal voor velen onbetekenend en nutteloos lijken. Maar zij worden niet vergeten door Degene Die een beker koud water, die in Zijn naam gegeven is, ziet. Als er geen werkzame liefde is, is er geen geloof. Een luie, egoïstische christen heeft geen recht zichzelf als een gelovige te beschouwen!
5. Degene die in Christus gelooft *overwint de wereld*. Er staat geschreven: "Want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning, die de wereld overwint, namelijk ons geloof." (1 Joh. 5:4) Een ware gelovige laat zich niet beheersen door de opvattingen van de wereld over wat goed en kwaad is. Hij is onafhankelijk van de mening van de wereld. Hij laat zich aan de roem van de wereld weinig gelegen liggen. Hij trekt zich niets aan van de beschuldigingen vanuit de wereld. Hij zoekt niet naar wereldse genoegens. Hij streeft niet eerzuchtig wereldse beloningen na. Hij let op de onzienlijke dingen. Hij ziet een onzichtbare Zaligmaker, een naderend oordeel, een kroon der heerlijkheid die niet vergaat. Het zien van deze dingen maakt dat hij betrekkelijk weinig van de wereld denkt. Waar de wereld in het hart regeert, daar is geen geloof. Een man die zich als maar door aanpast aan de wereld, mag zich geen gelovige noemen!
6. Degene die in Christus gelooft, heeft een *innerlijk getuigenis* van zijn geloof. Er staat geschreven: "Die in de Zoon van God gelooft, heeft de getuigenis in zichzelf." (1 Joh. 5:10) Met dit kenmerk moeten we erg voorzichtig zijn. Het getuigenis van de Geest is ongetwijfeld een erg moeilijk onderwerp. Toch ben ik ervan overtuigd dat een ware gelovige altijd innerlijke gevoelens heeft die kenmerkend voor hem zijn. Dit zijn gevoelens die onlosmakelijk met zijn geloof verbonden zijn en er uit voortvloeien en waarvan ongelovigen niets weten. Hij heeft de 'Geest der aanneming', waardoor hij God beschouwt als een verzoend Vader, tot Wie hij zonder vrees opziet (Rom. 8:15). Hij heeft het getuigenis van zijn geweten, dat besprenkeld is met het bloed van Christus en dat hij, zo zwak als hij is, op Christus doet rusten. Hij heeft hoop, vreugde, vrees, verdriet, troost, verwachtingen, waarvan hij niets wist voordat hij geloofde. Hij heeft bewijzen op zak die de wereld

te weten komen. De Ethiopiër is te herkennen aan zijn huid. Een luipaard herkent men aan zijn vlekken. Het ware geloof is ook te herkennen aan een aantal kenmerken. Die kenmerken zijn in de Schrift ondubbelzinnig vastgelegd. Laat ik een poging doen om ze in volgorde voor u te noemen.

1. Degene die in Christus gelooft heeft *innerlijke vrede en hoop*. Er staat geschreven: "Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onze Heere Jezus Christus." – "Want wij, die geloofd hebben, gaan in de rust." (Rom. 5:1; Hebr. 4:3) De zonden van de gelovige zijn vergeven en zijn overtredingen zijn weggedaan. Zijn geweten is niet langer belast met onvergeven overtredingen. Hij is verzoend met God en hij is een van Zijn vrienden. Hij mag zonder verschrikking uitzien naar de dood, het oordeel en het eeuwige leven. De prikkel van de dood is weggenomen. Als de oordeelsdag aanbreekt en de boeken worden geopend, zal hem niets ten laste worden gelegd. Als de eeuwigheid aanbreekt, is er voor hem gezorgd. Hij heeft een hoop die in de hemel is weggelegd, in een stad die niet bewogen kan worden. Misschien is hij zich al deze voorrechten niet volledig bewust. De beleving ervan kan sterk verschillen en vaak verduisterd worden door twijfels en angsten. Als een kind dat nog niet volwassen is geworden kan hij erfgenaam zijn van een groot fortuin, waarvan hij de waarde nog niet ten volle beseft. Maar ondanks al zijn twijfels en angsten heeft hij een hechte, gegronde hoop die een onderzoek kan doorstaan. In zijn beste ogenblikken kan hij zeggen: "Ik gevoel een hoop die mij niet beschaamt." (Rom. 5:5)
2. Degene die in Christus gelooft heeft *een nieuw hart*. Er staat geschreven: "Indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden." "Maar zovelen Hem aangenomen hebben, die heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, welke niet uit den bloede, noch uit den wil des vleses, noch uit den wil des mans, maar uit God geboren zijn." "Een iegelijk, die gelooft, dat Jezus is de Christus, die is uit God geboren." (2 Kor. 5:17; Joh. 1:12, 13; 1 Joh. 5:1) Een gelovige heeft niet langer dezelfde natuur als die waarmee hij geboren werd. Hij is vernieuwd, veranderd naar het beeld van zijn Heere en Zaligmaker. Degene die de dingen van het vlees voorop stelt, heeft geen zaligmakend geloof. Een waar geloof en geestelijke vernieuwing zijn onafscheidelijke metgezellen. Een onbekeerde is geen gelovige!
3. Degene die in Christus gelooft is *heilig in hart en leven*. Er staat geschreven dat God de harten reinigt door het geloof (Hand. 15:9). "En een iegelijk, die deze hoop op Hem heeft, die reinigt zichzelf." (1 Joh. 3:3) Een gelovige heeft lief wat God liefheeft en haat wat God haat. Het verlangen van zijn hart is om te leven naar Gods geboden en ver te blijven van het kwade. Hij wil graag de dingen najagen die rechtvaardig, zuiver, eerlijk, liefdevol en van een goed getuigenis zijn. Hij wil zichzelf reinigen van de onreinheid van lichaam en geest. Hij schiet in

worden, belasterd en bespot. Om als een overtreder veroordeeld te worden en de dood van een misdadiger te sterven. Nooit was er zo'n liefde als deze! Nooit zoveel neerbuigende goedheid. Als eronder ons iemand is die niet kan bukken en veel kan verdragen en lijden voor het goede, dan heeft hij niets van Christus geleerd.

Met welk doel gaf de Vader Zijn eniggeboren Zoon? Was het alleen om een voorbeeld van zelfverloochening en zelfopoffering te stellen? Nee, het was voor een veel hoger doel dan dit. Hij gaf Hem als een offer voor de zonde van de mensen en een verzoening voor hun overtredingen. Hij gaf Hem, opdat Hij overgegeven zou worden voor onze wandaden en om te sterven voor de goddelozen. Hij gaf Hem om onze onrechtigheden te dragen en te lijden voor onze zonden, Hij de Rechtvaardige voor de onrechtvaardigen. Hij gaf Hem, opdat Hij een vloek zou worden voor ons, opdat wij verlost zouden worden van de vloek van de wet. Hij gaf Hem, opdat Hij Die geen zonde gekend heeft voor ons tot zonde gemaakt zou worden, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem. Hij gaf Hem om een verzoening te zijn voor onze zonden, en niet alleen voor de onze, maar ook voor de zonden der gehele wereld. Hij gaf Hem tot een rantsoen voor allen en om voor onze zware schuld aan God voldoening te geven door Zijn dierbaar bloed (1 Petr. 3:18; Gal. 3:13; 2 Kor. 5:21; 1 Joh. 2:2; 1 Tim. 2:6; 1 Petr. 1:18, 19). Hij gaf Hem om de Almachtige Vriend van zondaren te worden, om hun Borg en Plaatsbekleder te zijn, om voor hen te doen wat zij zelf nooit zouden kunnen doen, te betalen wat zij nooit zouden kunnen betalen. Alles wat Jezus op de aarde deed en alles wat hij leed was volgens de bepaalde raad en voorkennis van God. Het hoofddoel waarvoor Hij leefde en stierf was het verkrijgen van de eeuwige verlossing van de mensen.

Verlies dat grote doel waarvoor Christus gegeven werd nooit uit het oog. Laat de verkeerde opvattingen van de moderne theologie, hoe aannemelijk ze ook klinken, u niet verleiden de oude paden te verlaten. Houd het geloof vast dat eenmaal aan de heiligen is overgeleverd. Het geloof namelijk, dat Christus heel in het bijzonder gegeven is om voor zondaren te sterven en door Zijn offer aan het kruis voor hen verzoening te bewerken. Als we dit grootse leerstuk loslaten, blijft er in het christelijk geloof weinig meer over dat het waard is om voor te strijden. Als Christus onze zonden niet werkelijk "op het hout gedragen heeft" als onze Plaatsbekleder, betekent dat het einde van alle duurzame vrede (1 Petr. 2:24).

Laten uw gedachten over de reikwijdte van Christus' verlossing niet beperkt en bekrompen zijn. Beschouw Hem als de door de Vader gegeven Zaligmaker voor de hele wereld. Zie Hem als de fontein tegen alle zonde en onreinheid waar iedere zondaar vrijmoedig naar toe mag gaan om te drinken en te leven. Zie Hem als de koperen slang midden in het legerkamp opgericht, waarop ieder menskind dat door de zonde gebeten is mag zien om genezen te worden. Zie in Hem een medicijn van ongeëvenaarde waarde, genoeg voor de behoeften van de hele wereld, dat vrijuit wordt aangeboden aan de hele mensheid. De weg naar de hemel is al smal genoeg

vanwege de trots, hardheid, luiheid, lusteloosheid en het ongeloof van de mensen. Maar pas op dat u hem niet smaller maakt dan hij in werkelijkheid is.

Ik erken vrijmoedig dat ik sterker dan wie ook vasthoud aan de leer dat de verzoening particulier is. Ik geloof dat niemand *daadwerkelijk* gered wordt dan alleen Gods uitverkorenen. Alleen zij worden bevrijd van de schuld, de macht en de gevolgen, van de zonde. Maar niet minder houd ik staande dat Christus verzoeningswerk *genoegzaam* is voor alle mensen. In een bepaald opzicht heeft Hij voor iedereen de dood gesmaakt en de zonden van de hele wereld op Zich genomen (Hebr. 2:9; Joh. 1:29). Ik durf niets af te doen van wat mij duidelijke uitspraken van de Schrift lijken. Ik durf geen deur te sluiten die God, naar het mij toeschijnt, heeft open gelaten. Ik durf niemand op aarde te vertellen dat Christus niets voor hem heeft gedaan en dat hij geen grond heeft om zich vrijmoedig tot Christus te wenden voor zijn zaligheid. Ik moet bij de uitspraken van de Bijbel blijven. Christus is Gods gave voor de hele wereld. Wat een *vrijgevige* godsdienst is het ware Christendom eigenlijk. Gave, liefde en vrije genade zijn de kenmerkende eigenschappen van het zuivere Evangelie. De Vader heeft de wereld lief en geeft Zijn eniggeboren Zoon. De Zoon heeft ons lief en geeft Zichzelf voor ons. De Vader en de Zoon samen geven de Heilige Geest aan allen die daarom vragen. Alle drie Personen in de heilige Drieëenheid geven “genade voor genade” aan hen die geloven. Laten wij ons dan ook nooit schamen om *vrijgevige* christenen te zijn als we belijden in Christus te hopen. Laten we graag, gul en zonder onszelf te bedoelen geven, naar dat we gaven en gelegenheid hebben. Onze liefde moet niet slechts bestaan uit wat vage woorden van vriendelijkheid en medelijden. Laten we haar bewijzen door onze daden. Laten we de zaak van Christus op aarde bevorderen door geld, invloed, moeite en gebed. Als God ons zo heeft liefgehad dat Hij Zijn Zoon gegeven heeft voor onze zielen, moeten wij het juist als een voorrecht zien, en niet als een last, om te geven wat we kunnen om goed te doen aan de mensen.

Als God ons Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, moeten wij er wel voor oppassen om Gods vriendelijkheid en liefde in twijfel te trekken als ons pijnlijke dingen in ons dagelijks leven overkomen. Sta uzelf nooit toe om harde gedachten van de Heere te hebben. Ga van de gedachte uit dat Hij ons niets geeft dat niet voor ons bestwil is. Denk aan de woorden van Paulus: “Die ook Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, maar heeft Hem voor ons allen overgegeven, hoe zal Hij ons ook met Hem niet alle dingen schenken?” (Rom. 8:32) Laten wij in elke moeite en tegenslag van onze aardse pelgrimsreis de hand zien van Hem Die Christus gegeven heeft om voor onze zonden te sterven. Die hand kan ons alleen in liefde slaan. Hij Die ons Zijn eniggeboren Zoon gaf, zal ons niets onthouden dat werkelijk goed voor ons is. Laten we op deze gedachte steunen en tevreden zijn. Laten we in de donkerste tijden van beproeving onszelf voorhouden: “Dit ontvang ik ook van Hem Die Christus gaf om voor mijn zonden te sterven. Het kan niet verkeerd zijn. Het is in liefde gedaan. Het moet goed zijn.”

aan Christus te krijgen *het geloof* is. Ongetwijfeld zijn bekering, heiligheid en liefdadigheid uitstekende dingen. Zij gaan altijd samen met het ware geloof. Maar zij hebben niets te maken met de rechtvaardigmaking. Daar is maar één ding voor nodig, namelijk het geloof. Het geloof is ongetwijfeld niet de enige genadegave die in het hart van een ware christen gevonden wordt. Maar alleen het geloof geeft hem een aandeel in Christus. Waardeer die leer als de bijzondere schat van het Christendom. Als u haar loslaat of er iets aan toevoegt, komt er een einde aan de innerlijke vrede. Acht deze leer hoog vanwege de *geschiktheid* voor de behoeften van een gevallen mens. Het brengt het heil binnen het bereik van de laagste en slechtste zondaar als hij maar een hart en een wil heeft om het te ontvangen. Het vraagt geen goede werken, gerechtigheid, verdiensten, goedheid of waardigheid van hem. Het eist niets van een mens. Het berooft hem van alle verontschuldigheden. Het laat geen reden over voor wanhoop. Zijn zonden kunnen als scharlaken geweest zijn. Gelooft hij? Dan is er hoop.

Acht deze leer hoog voor zijn heerlijke *eenvoud*. Het brengt het eeuwige leven bij de armen, de onwetenden en ongeletterden. Het vraagt geen lange belijdenis van orthodoxe leerstellingen. Het vraagt geen enorme hoeveelheid hoofdkennis of een vertrouwd zijn met geloofsartikelen en belijdenissen. Komt iemand met al zijn onkunde als een zondaar tot Christus? Vertrouwt Hij zich geheel aan Hem toe voor zijn redding? Gelooft hij? Dan is er hoop.

Maar acht deze leer nog het meest hoog vanwege de *reikwijdte* van het aanbod. Het gaat niet over “uitverkorenen” die geloven, de rijken die geloven, de nette mensen die geloven, of de man van een bepaalde richting in de kerk die gelooft. Van hen wordt niet gezegd, dat zij alleen zalig zullen worden. Neen, er wordt een veel breder woord gebruikt: Nee, “*een iegelijk die gelooft*, zal niet verloren gaan.” Het maakt niet uit wie hij in het verleden geweest is, wat zijn naam, status of nationaliteit is, welke kerkelijke achtergrond hij heeft. “*Een iegelijk die gelooft*” zal niet verloren gaan.

Dit is het Evangelie. Ik verbaas mij er dan ook niet over dat Paulus schrijft: “Doch al ware het ook, dat wij, of een engel uit de hemel u een Evangelie verkondigden, buiten hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt.” (Gal. 1:8)

De vruchten van het geloof

Tenslotte wil ik nog met u stilstaan bij een punt dat een grote praktische betekenis heeft. Ik wil u wijzen op *de kenmerken waaraan het ware geloof in Christus gekend en onderscheiden kan worden*. Het geloof waarvan ik heb gesproken, is een zo belangrijke genadegave, dat we er vanzelfsprekend veel vervalsingen van kunnen verwachten. Er is een dood geloof en een levend geloof, een geloof van de duivelen en een geloof van de uitverkorenen, een geloof dat ijdel en nutteloos is en een geloof dat rechtvaardigt en redt. Hoe kan iemand weten of hij het ware geloof bezit? Dat kan men wel

voedt zich met dit brood door het geloof. Zo wordt zijn honger gestild. Zo wordt zijn ziel gered van de dood.

7. Geloven is het *drinken* van Christus door de ziel. De Heere Jezus zegt: “Mijn bloed is waarlijk drank.” (Joh. 6:55) Christus is de fontein van het levende water Die God heeft geopend voor alle dorstige zondaren die met zonden bevekt zijn... God Zelf nodigt hen: “die wiI, neme het water des levens om niet.” (Openb. 22:17) De gelovige drinkt van het levende water en zijn dorst wordt geleest.
8. Geloven is de daad waardoor de ziel zichzelf in *bewaring geeft* aan Christus. Paulus zegt: “Hij is machtig, mijn pand, bij Hem weggelegd, te bewaren tot dien dag.” (2 Tim. 1:12) Christus is aangesteld tot beschermer en bewaarder van zielen. Het is Zijn taak om alles wat aan Zijn zorgen is toevertrouwd voor de zonde, de dood, de hel en de duivel te bewaren. De gelovige geeft zijn ziel in handen van de Almachtige Schatbewaarder. Op die manier is hij verzekerd tegen verlies tot in eeuwigheid. Hij vertrouwt zichzelf aan Hem toe en is veilig.
9. Tenslotte is geloven ook een *zien op* Christus. De apostel Paulus beschrijft de heiligen als “ziende op den overste Leidsman en Voleinder des geloofs, Jezus.” (Hebr. 12:2) De nodiging van het Woord is, “Wendt u naar Mij toe, wordt behouden.” (Jes. 45:22). Christus is de koperen slang die God in de wereld heeft opgericht ter genezing van alle door de zonde gebeten zielen die genezen willen worden. De gelovige die door het geloof op Hem ziet heeft leven, gezondheid en geestelijke kracht.

Een algemene opmerking is van toepassing op al de negen uitdrukkingen die ik zojuist heb genoemd. Zij geven ons alle het *eenvoudigste* idee van geloven, of vertrouwen, dat men zich maar kan wensen. Niet één uitdrukking veronderstelt iets geheimzinnigs, groots, of verdienstelijks in de daad van het geloven. Alle beelden beschrijven het als iets dat binnen het bereik ligt van de zwakste zondaar en binnen het begripsvermogen valt van de meest onwetende en ongeleerde mens. Laten we een ogenblik toegeven dat iemand zegt dat hij niet kan begrijpen wat *het geloof* in Christus is. Laat hem eens letten op de negen uitdrukkingen waarmee het geloof in de Schrift wordt beschreven en laat hij mij dan zeggen dat hij ze niet begrijpt, als hij dat kan. Hij moet beslist toegeven dat komen tot Christus, zien op Christus, de ziel in bewaring geven bij Christus, zich vastklemmen aan Christus, allemaal eenvoudige begrippen zijn. Laat hem vervolgens ook bedenken dat het komen, zien en toevertrouwen van de ziel aan Christus andere woorden voor geloven zijn.

Als er een lezer is die vrede voor zijn geweten zoekt in zijn godsdienst, dan raad ik hem aan om de geweldige leer die ik gepoogd heb te behandelen, goed tot zich door te laten dringen en nooit meer los te laten. Houd vast aan de grote waarheid dat het zaligmakende geloof niets anders is dan een eenvoudig vertrouwen in Christus. Houd vast dat alleen het geloof rechtvaardigt en dat het enige wat u nodig hebt om deel

Wat is geloven?

Ten derde wil ik met u doornemen *hoe een mens deel krijgt aan de weldaad van Gods liefde en de zaligheid van Christus*. Er staat dat iedereen die gelooft, niet verloren zal gaan. Dit punt is uiterst belangrijk. Het is een van de grote doelstellingen van dit traktaatje om u dat duidelijk te maken. God heeft de wereld liefgehad. Hij heeft Zijn Zoon gegeven “tot een Zaligmaker der wereld.” (1 Joh. 4:14) En toch weten we uit de Schrift dat vele mensen in deze wereld nooit de hemel bereiken. Hier is dan kennelijk toch een beperking. Hier is de poort nauw en de weg smal. Slechts enkelen uit het hele menselijke geslacht delen in de eeuwige weldaden van Christus. Wie zijn dat dan?

Christus en Zijn weldaden rijen alleen voor degenen die *geloven*. Dat woord betekent het Nieuwe Testament eenvoudig vertrouwen. Vertrouwen en geloven is dus hetzelfde. Deze leer is duidelijk en onmiskenbaar in de Schrift te vinden. Degenen die niet vertrouwen of geloven in Hem, hebben dus geen deel aan Hem. Zonder geloof is er geen zaligheid. We mogen zeker niet veronderstellen dat er mensen zalig worden alleen vanwege het feit dat Christus in het vlees gekomen is, of omdat Hij nu in de hemel is. Ook het kerklidmaatschap of deelname aan het avondmaal geven iemand geen deel aan Christus. Al deze dingen zijn volstrekt nutteloos voor ons als wij niet geloven. Zonder geloof of vertrouwen van onze kant, zullen al deze dingen te zamen onze ziel niet redden. Wij moeten een persoonlijk geloof hebben in Christus, een persoonlijke omgang met Hem, anders zijn we voor eeuwig verloren. Het is volkomen onjuist en onschriftuurlijk om te stellen dat Christus in ieder mens is. Christus wordt ongetwijfeld iedereen aangeboden, maar Hij is niet *in* iedereen. Hij woont alleen in de harten van degenen die geloof hebben en helaas heeft niet iedereen dat. Wie niet in de Zoon van God gelooft is nog in Zijn zonden. “De toorn Gods blijft op Hem”. “Die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden”, zegt de Heere Jezus Christus in woorden waarin dit vreselijk onderscheid duidelijk aan de dag treedt (Mark. 16:16; Joh. 3:36).

Maar Christus en al Zijn weldaden zijn het eigendom van ieder menskind dat gelooft. Ieder die gelooft in de Zoon van God en zijn ziel aan Hem toevertrouwt, ontvangt meteen vrijspraak, vergeving en rechtvaardiging en is niet langer onderworpen aan het oordeel. Zijn zonden, hoeveel het er ook waren, worden direct weggenomen door Christus' dierbaar bloed. Zijn ziel, hoe schuldig zij ook is, wordt onmiddellijk bekleed met Christus' volmaakte gerechtigheid. Het maakt niets uit wat hij in het verleden geweest is. Hij kan de ergste zonden gedaan hebben die men zich kan voorstellen. Zijn verleden kan vele zwarte bladzijden tellen. Maar gelooft hij in de Zoon van God? Dat is de vraag waar het om gaat. Als hij gelooft, is hij gerechtvaardigd van alle dingen voor het aangezicht van God. Het geeft helemaal niet dat hij niets mee kan brengen om zichzelf aan te bevelen, geen goede werken, geen verbete-

ringen, geen bekering en verandering van leven. Maar gelooft hij nu in Christus? Dat is de vraag waar het om gaat. Als dat zo is wordt hij meteen aangenomen. Dan wordt hij om Christus' wil rechtvaardig gerekend.

Maar wat is dit *geloof*, dat zo ongelooflijk belangrijk is? Wat is de natuur van dit geloof dat een mens zulke verbazende voorrechten geeft? Wat is de aard van dit geloof, dat zulke wonderlijke voorrechten schenkt. Dat is een belangrijke vraag. Ik vraag bijzondere aandacht voor het antwoord, want hier is een klip waarop velen schipbreuk lijden. Er is niets geheimzinnigs of moeilijks aan het zaligmakende geloof. De moeilijkheden komen alleen voort uit de trots en de eigengerechtigheid van een mens. Het is juist de enorme eenvoud van het rechtvaardigend geloof waardoor duizenden ten val komen. Zij kunnen het niet begrijpen omdat zij niet kunnen bukken.

tiet geloof in Christus is meer dan een *verstandelijk toestemmen* of geloven met het hoofd. Dat is niet meer dan het geloof dat de duivelen ook hebben. We kunnen geloven dat er een goddelijk Persoon Die Jezus Christus heette, zo'n achttien honderd jaar geleden leefde, stierf en weer opstond en toch nooit zo geloven dat we zalig worden. Natuurlijk moet er enige kennis zijn voordat we kunnen geloven. Er is geen ware godsdienst te vinden in onkunde. Maar kennis alleen is niet het zaligmakende geloof.

Het geloof in Christus is ook meer dan wat *gevoelens* rond Christus. Dit is vaak niet meer dan een tijdelijke opwindings die, net als de dauw in de vroege morgen, spoedig weer over gaat. We kunnen geraakt zijn in het geweten en ons aangetrokken voelen door het Evangelie, zoals Herodes en Felix. We kunnen zelfs beven en wenen en veel liefde tonen voor de waarheid en de belijders ervan. Maar toch kunnen ons hart en onze wil al die tijd onveranderd blijven en in het geheim verbonden met de wereld. Ongetwijfeld is er geen zaligmakend geloof zonder gevoel. Maar gevoel alleen is nog geen geloof.

Het ware geloof in Christus is het volkomen *vertrouwen* van het hart, dat van zonde overtuigd is, op Christus, als een volkomen Zaligmaker. Het is de gecombineerde daad van de hele mens, zijn hart, hoofd, geweten en wil. Het is in het begin vaak zo zwak en flauw dat degene die het heeft er niet van kan worden overtuigd dat hij het bezit. En toch kan dit geloof – net als het leven in een pasgeboren kind – echt, reddend en waar zijn. Op het moment dat het geweten overtuigd is van zonde, het hoofd ziet op Christus als de Enige Die kan redden, het hart zich vastklemt aan de hand die Christus uitgestoken houdt, op dat moment is het zaligmakende geloof er. Op dat moment gelooft een mens.

Het ware geloof in Christus is zo ontzettend belangrijk dat de Heilige Geest er in de Bijbel vele beelden voor gebruikt heeft om het te beschrijven. De Heere God kent de traagheid van een mens om geestelijke zaken te begrijpen. Daarom gebruikt de Heere

meerdere vormen om het zo duidelijk mogelijk uit te drukken. De man die niet begrijpt wat "geloven" inhoudt als het hem op één manier wordt beschreven, begrijpt het misschien op een andere manier.

1. Geloven is het *komen* van de ziel tot Christus. De Heere Jezus zegt: "Die tot Mij komt zal geenszins honger en dorst hebben." "Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven." (Joh. 6:35; Matth. 11:28) Christus is de Almachtige Vriend, Advocaat en Arts. Alle zondaren die hulp nodig hebben wordt bevolen tot Hem te gaan. De gelovige komt tot Hem door het geloof en wordt gered.
2. Geloven is het *ontvangen* van Christus door de ziel. Paulus zegt: "Gelijk gij dan Christus Jezus, den Heere, hebt aangenomen, wandelt also in Hem." (Kol. 2:6). Christus biedt aan om in het hart te komen met vergeving, genade en goedheid en om daar als Vredestichter en Koning te wonen. Hij zegt: "Ik sta aan de deur en Ik klop." (Openb. 3:20) De gelovige hoort Zijn stem, opent de deur en laat Christus binnen als zijn Meester, Priester en Koning.
3. Geloven is het *bouwen* van de ziel op Christus. Paulus zegt: u wordt "opgebouwd in Hem." "Gebouwd op het fundament der apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus de uiterste Hoeksteen is." (Kol. 2:7; Ef. 2:20) Christus is de betrouwbare Hoeksteen, het vaste fundament, dat alleen het gewicht van een zondige ziel kan dragen. De gelovige plaatst zijn hoop voor alle eeuwigheid op Hem en is veilig. De aarde kan geschud worden en te gronde gaan, maar hij is gebouwd op de rots en zal nooit vergaan.
4. Geloven is het *aandoen* van de ziel van Christus. Paulus schrijft: "Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan." (Gal. 3:27) Christus is dat zuiver witte gewaad dat God voor alle zondaren beschikbaar heeft die de hemel willen binnengaan. De gelovige doet dit gewaad door het geloof aan en is daardoor ogenblikkelijk volmaakt en vrij van elke smet in Gods ogen.
5. Geloven is het zich *vastklemmen* van de ziel aan Christus. Paulus zegt: "wij namelijk, die de toevlucht genomen hebben, om de voorgestelde hoop vast te houden." (Hebr. 6:18) Christus is die ware vrijstad, waar een mens die op de vlucht is voor de bloedwreker, een veilig heenkomen kan zoeken. Christus is het altaar dat onschendbaarheid gaf aan degene die het bij de hoorns vatte. Christus is de almachtige hand van genade, die God vanuit de hemel heeft uitgestoken naar verloren zondaren die op het punt staan onder te gaan. De gelovige klemt zich aan die hand vast door het geloof en wordt zo verlost van de hel.
6. Geloven is het *eten* van Christus door de ziel. De Heere Jezus zegt: "Want Mijn vlees is waarlijk Spijs. Die dit Brood eet, zal in der eeuwigheid leven." (Joh. 6:55, 58) Christus is het goddelijke brood dat God voor verhongerende zondaren heeft bereid. Hij is dat brood dat tegelijk leven, voeding en genezing biedt. De gelovige